

Bài Học 7

* 8 Tháng 11 – 14 Tháng 11

Chế Ngự Cái Lưỡi

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Gia-cơ 3:1-12; Phục truyền 6:6, 7; Lu-ca 9:51-56; Châm ngôn 16:27; Ma-thi-ơ 7:16-18.*

Câu Gốc: “Vì bởi lời nói mà người sẽ được xưng công bình, cũng bởi lời nói mà người sẽ bị phạt” (Ma-thi-ơ 12:37).

Lời nói có ảnh hưởng mạnh vô cùng. “Lời nói đúng lúc khác nào rái bình bát bằng vàng có cần bạc” (Châm ngôn 25:11). Lời nói đúng lúc như những lời khen ngợi, những bài thơ tuyệt vời hay những câu chuyện sâu sắc có thể cảm động và ảnh hưởng đời sống người nghe lâu dài. Chẳng hạn trẻ con có thể thấu nhận ngôn ngữ như một miếng xốp. Vì vậy chúng học nói rất nhanh chóng ngôn ngữ nào mà chúng nó nghe thường xuyên. Bởi thế những điều gì chúng nghe thường xuyên cũng mang lại ảnh hưởng cho tương lai của chúng sẽ thành công hay thất bại. Dầu tốt hay dở, cha mẹ đã truyền thông cho con cái mình bằng những lời đứa trẻ nghe lặp đi lặp lại trong tuổi thơ ấu của nó.

Chữ viết cũng quan trọng không kém, và có thể còn có ảnh hưởng dài lâu hơn. Lời Chúa là quan trọng hơn cả. Hãy nhớ, “Lời Chúa là ngọn đèn cho chân tôi, ánh sáng cho đường lối tôi” (Thi Thiên 119:105); và “Tôi dấu lời Chúa trong lòng tôi hầu cho tôi không phạm tội cùng Chúa” (Thi Thiên 119:11).

Lời nói có thể làm ấm lòng mà cũng lời nói có thể mang độc dược. Bạn có thường khi nói những lời mà mình ao ước mình lấy lại được không?

Tuần này, ông Gia-cơ có những lời quan trọng cho chúng ta về lời nói.

Thứ Nhất * 9 Tháng 11

Trách Nhiệm

Hãy Đọc Gia-cơ 3:1. Điều quan trọng nào được nói đến trong câu này?

Các hướng dẫn viên trong các lớp Kinh Thánh và các thầy giảng hay mục sư có một trách nhiệm rất quan trọng bởi vì họ ảnh hưởng tâm trí của các học sinh dài lâu. Chúng ta càng biết nhiều, thì chúng ta cũng có trách nhiệm nhiều để mang lợi ích và chia sẻ sự hiểu biết của mình với người khác.

Ông Phao-lô hiểu rõ trách nhiệm này. Vì vậy ông đã đào tạo và huấn luyện các người lãnh đạo từ tại trong các hội thánh mà họ đã khôn lớn (Công vụ 14:23; Tít 1:5). Ông cũng nhắc nhở Ti-mô-thê phải cẩn thận chặn bầy của Chúa tránh đừng để những người chần thiếu kinh nghiệm hoặc thiếu khôn ngoan (đọc 1 Ti-mô-thê 1:3-7; 1 Ti-mô-thê 3:2-6; 2 Ti-mô-thê 2:14, 15). Ông Phao-lô cũng cảnh giác rằng sẽ có những kẻ “học mãi, nhưng họ chẳng hề thông biết chân lý” (2 Ti-mô-thê 3:7).

Cha mẹ chịu một trách nhiệm nặng nề trong việc dạy dỗ con cái mình. Trẻ con, đến phiên chúng cũng ảnh hưởng những con trẻ khác.

Hãy nghĩ đến những người mà bạn đã chịu ảnh hưởng tốt. Họ đã làm gì. Họ đã mang ảnh hưởng đến bạn như thế nào? Và quan trọng hơn cả, làm thế nào bạn cũng mang ảnh hưởng tốt đến cho người khác?

Quyền Lực Của Lời Nói

Hãy Đọc 1 Cô-rinh-tô 15:5-7 và Công Vụ 1:4. Chúng ta thấy có những sự thay đổi nào đã đến với Gia-cơ?

Có Những lời nói tử tế nào mang ảnh hưởng tích cực đến cho người nghe mà chúng ta có thể tìm thấy trong Kinh Thánh? Đọc Phục truyền Luật lệ Ký 6:6, 7; Phục truyền 23:23; Thi Thiên 40:3; Châm ngôn 10:20, 21; Châm ngôn 12:25; Ma-la-chi 2:6, 7; Lu-ca 4:22; và Rô-ma 10:6-8.

Trẻ con nhớ rất lâu những gì chúng học được. Nhưng như cây càng già càng cứng cáp và quen nếp, trẻ con sẽ chống lại những thay đổi khi nó càng lớn lên. Chúng ta thấy đều là những thầy giáo, hầu là ở nhà hay ở trong hội thánh. Lời nói của chúng ta có quyền lực rất mạnh. Bởi lẽ ấy, rất quan trọng là chúng ta phải để tư tưởng mình thấm nhuần Lời của Chúa từ buổi sáng tinh mơ. Nói cho cùng, chúng ta muốn được nuôi dưỡng và bồi bổ tư tưởng mình bằng Thần Linh của Đức Chúa Trời hay bằng ai khác?

Lời nói mang đầy quyền lực nên chỉ một vài câu nói chúng ta có thể làm hại, làm tổn thương một ai đó, có khi cả một đời của họ. Nhưng những lời nói tích cực nâng đỡ người cũng lâu dài thế ấy.

Nếu trong tay chúng ta có một quả bom, thì chúng ta thận trọng như thế nào? Câu trả lời của bạn sẽ cho bạn thấy chúng ta cũng phải thận trọng như thế nào với lời nói của mình đến độ nào, và nó có thể mạnh bạo còn hơn cả một quả bom.

Thứ Ba * 11 Tháng 11

Những “Việc Nhỏ” Lại Là Những Việc Lớn

Xin Đọc Gia-cơ 3:3-5. Hai thí dụ nào cho chúng ta thấy chúng tương tự như cái lưỡi?

Hãy thử tưởng tượng một con ngựa đang phóng chạy hay là một chiếc thuyền buồm đang lướt sóng, và cả hai đều đang đi sai hướng. Càng nhanh bao nhiêu thì lạc hướng càng xa bấy nhiêu. Cách hay nhất là ngừng lại và quay hướng càng sớm càng tốt. Lời chúng ta nói cũng tương tự như vậy. Nếu một cuộc đối thoại ngày càng tệ hại thì chúng ta cần phải ngừng ngay lập tức.

Hãy Đọc Lu-ca 9:51-56. Đức Chúa Giê-su có câu trả lời nào cho sự đề nghị của các môn đồ? Kết quả là gì? Và các bài học nào chúng ta học được qua câu chuyện này?

Đức Chúa Jesus đã chuyển việc bị làng dân Sa-ma-ri từ chối sang một bài học cho các môn đồ Ngài. Khi cảm xúc của chúng ta bị va chạm và nung đốt và lòng ta nóng nảy với một ước muốn chống trả lại thì hãy nhớ lại câu chuyện này và gương của Đức Chúa Giê-su. Nói cách khác, Ngài đã bỏ qua làng ấy và tiếp tục đi đến nơi khác thay vì hậm hực hoài với sự việc không vui ấy.

Trong đời sống chúng ta có nhiều việc “nhỏ nhất.” Nhưng nếu chúng ta cứ suy nghĩ hoài về những việc nhỏ ấy, thì nó sẽ thành chuyện lớn. Bạn có những việc nhỏ nào đã bùng thành việc lớn không? Và vì sao những việc ấy lại trở nên quan trọng trong khi chúng thật sự chẳng đáng chi cả?

Chữa Cháy

Chúng ta ai cũng có thể đã có kinh nghiệm này. Có những việc chừng như “bé xé ra to,” và nó trở nên thật to! Đến nỗi có khi chúng ta không còn biết là nó to đến cỡ nào. Giống như Gia-cơ 3:6 nói, chỉ một tia lửa mà làm cháy cả khu rừng.

Xin đọc lại Gia-cơ 3:6 với một tấm lòng nguyện cầu. Ông Gia-cơ nói gì về quyền lực của cái lưỡi chúng ta, của lời nói chúng ta, có thể làm hại cả một đời chúng ta? Tại sao câu này làm chúng ta phải thận trọng và dẫn đo trong lời nói của mình?

Tội lỗi bắt đầu trên thế gian cũng chỉ qua một lời nói nghe dường như vô tư (Sáng thế Ký 3:1). Trên thiên đàng tội lỗi cũng bắt đầu thế ấy. Lu-xi-phe (Sa-tan) bắt đầu bằng một lời nói gây sự nghi kỵ đối với chính quyền của thiên quốc và với Đức Chúa Trời. Và sự nổi loạn xảy đến, nên thật không ngoa khi ông Gia-cơ ví cái lưỡi bị đốt cháy trong lửa địa ngục.

Lời đã nói ra không lấy lại được. Cho dù chúng ta có cố gắng bào chữa cũng không hoàn toàn khôi phục lại tình trạng trước khi những lời ấy đã nói. Nhưng chúng ta vẫn phải cố gắng hết lòng sửa chữa lại sự tổn hại nào do bởi lời nói của mình. Khi chúng ta bước những bước nhỏ để sửa đổi và hàn gắn lại những điều thương tổn, chúng ta sẽ học được sự quan trọng của lời nói mình và không tái phạm lầm lỗi ấy nữa. Ngay cả khi lời nói mình là sai, thì phải vội vàng sửa sai. Như trong câu chuyện của tiên tri Na-than và vua Đa-vít (đọc 2 Sa-mu-ên 7:1-17), tiên tri đã vội vàng đến tìm vua để sửa lại lời khuyên sai của mình.

“Không ai trị phục được cái lưỡi.” Nhưng chúng ta được dạy bảo rằng, “Khá giữ lưỡi mình khỏi lời ác, và môi mình khỏi nói sự dối gạt” (Thi thiên 34:13). Chỉ có Thần Linh Đức Chúa Trời mới có thể giúp chúng ta trị được lời nói của mình (đọc Ê-phê-sô 4:29-32).

Đọc lại Gia-cơ 3:6-8. Tại sao những tư tưởng trong các câu này làm chúng ta phải thận trọng trong lời nói của mình? Chúng ta phải làm gì để cai trị được quyền lực của cái lưỡi của miệng mình?

Chúc Phước Và Rửa Sả

Hãy Đọc Gia-cơ 3:9-12. Lẽ thật nào Gia-cơ cho thấy khi ông dùng những thí dụ về giòng suối, cây vả, và nhánh nho.

Cái tư tưởng rằng cũng cùng một môi miệng của một tín đồ theo Chúa mà lại có lời chúc phước cùng lời độc địa thật là một tư tưởng thật đáng buồn. Có khác chi trong tuần xem các phim ti vi chửi lời hung bạo rồi đến ngày thứ Bảy đến nhà thờ nghe đọc Lời Chúa? Hay có người nói lên những lời giảng thật diệu kỳ về Đức Chúa Giê-su; nhưng rồi lại nghe cùng người ấy kể những câu chuyện thô tục? Những hình ảnh này làm chúng ta bức rức vì chúng ta biết chúng không đúng.

Ông Gia-cơ dùng thí dụ của một giòng suối nước. Nước tốt hay xấu tùy nơi nguồn mạch của nó. Cũng như nhánh cây, rễ cây là nơi tạo ra trái ngọt hay chua. Nếu chúng ta là nhánh nho của Chúa (Ma-thi-ơ 7:16-18), thì Lời Chúa đã mọc trong thân nhánh, việc làm của Lời Ngài sẽ thể hiện trong đời sống chúng ta. Hiểu được lẽ thật này sẽ cất đi gánh nặng là chúng ta phải “chứng minh” đức tin của mình. Niềm tin bắt rễ từ đức tin thật sẽ biểu lộ sự tinh khiết của nó. Cũng vậy, một giòng suối trong lành không cần phải chứng minh phẩm chất của nó vì nó bắt nguồn từ một mạch nước tinh khiết, và nước ấy chỉ tuôn chảy cách tự nhiên qua giòng suối ấy.

Nghiên Cứu Bồ Túc:

“Khi chúng ta đứng chung với những kẻ nói những lời ngu dại, bổn phận chúng ta là phải hướng chuyển cuộc đàm đạo sang các chủ đề khác. Nhờ ân điển của Đức Chúa Trời chúng ta có thể âm thầm thay đổi đề tài và giúp chuyển hướng buổi trò chuyện sang những điều tích cực hơn.

“Chúng ta cần nói đến những giai đoạn quan trọng của kinh nghiệm đời tín giáo. Chúng ta nên nói đến lòng nhân từ, tình yêu thương và sự tử tế của Đức Chúa Trời và sự vĩ đại của tình yêu của Đấng Cứu Thế. Lời chúng ta nói phải là lời ngợi khen và biết ơn. Nếu tâm trí chúng ta đầy ắp tình yêu thương của Đức Chúa Trời, thì điều này sẽ thể hiện qua các cuộc đàm thoại của chúng ta. Không có gì là khó khăn khi chia sẻ những gì đến với đời sống thuộc linh của mình cả. Những tư tưởng cao siêu, những mục tiêu cao thượng, những sự hiểu biết tỏ tường về chân lý, những mục đích vô vị lợi, những lòng khao khát sự thánh khiết, sẽ sanh trái qua lời nói. Lời nói biểu lộ bản chất của tâm lòng. Khi Đấng Christ được tỏ bày qua lời nói của chúng ta, thì lời nói sẽ có quyền lực cải hóa và mang nhiều linh hồn về cùng Chúa.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Christ's Object Lessons*, trang 337, 338.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Vấn đề của lời nói ấy là nó tuôn ra quá nhanh chóng và dễ dàng. Rất thường khi lời nói tuôn ra trước khi chúng ta kịp biết mình đang nói gì. Làm thế nào để chúng ta suy nghĩ chín chắn trước khi mở miệng?
- 2 Hãy nghĩ đến quyền lực của lời nói của bạn đối với đời sống bạn. Hãy thử điều này: nói với người khác về bất cứ điều gì mà Đức Chúa Trời đã làm cho đời sống bạn. Nói về những ân phước Ngài đã ban cho bạn và Ngài đã giải cứu bạn khi bạn gặp những hồi khó khăn. Thử làm điều này trong một ngày thôi rồi tự hỏi, *Những lời nói thể này đã ảnh hưởng đức tin tôi thế nào?*